

sværsvæsenet, skal jeg afholde mig fra at komme ind paa den Vej, hvad jeg saa meget lettere kan, som Betimeligheden af disse og flere Forslag ad en anden for ærede Medlemmer mere uimodsigelig Vej er godtgjort derved, at samtlige Partier, Socialdemokratiet alene undtaget, have afgivet deres Stemmer for dem. Naar nu Regeringen ikke desmindre har forelagt Finansloovforslaget i en Skikkelse, der af det ærede Medlem for Stege (Wissen) med Rette betegnedes som barbaret, ved jeg meget vel, at den ikke har gjort det, fordi den paa nogen Maade savner Blik for Forsvarsvæsenets store Betydning. Jeg er for mit Bedømmende overbevist om, at den kun har bekvæmmet sig dertil, fordi det var den eneste Vej, ad hvilken den Opgave, som det paa hviler den at løse, at tilvejebringe en regelmæssig Finansloov, overhovedet i Udsigt lader sig udføre. Helt anderledes stiller den sig imidlertid for en menig Folketingsmand, der som jeg betragter de omtalte Forslag som aldeles nødvendige. Jeg ser ikke, hvad der egentlig skulde kunne afholde mig fra ogsaa i dette Punkt at følge min Overbevisning og undlade at give et Forslag min Tilslutning, der i en ganske utilbørlig Grad undlader at tage Hensyn til en af Statens Hovedopgaver. Det Krav, som tidligere med en vis Ret kunde stilles til en Rigsdagsmand, at han for at undgaa Springet ud i det tomme Rum, skulde stemme for snart sagt enhver Finansloov, som overhovedet havde Udseende til at blive vedtagen, dette Krav maa vel siges at være bortfaldet nu, efter at bemeldte Rum er blevet fyldt med midlertidige Bevillingslove, elastiske som Gummifjedre, der lade sig strække ud; saa at sige i det uendelige. Hvis det Vidunder var flet, at jeg i Dag havde haft Majoritet for min Anskuelse, saa vilde ganske vist Finansloovforslaget være blevet forkastet, men nogen egentlig grusfuld Følge vilde ingenlunde være opstaaet deraf; man vilde ganske simpelt have sagt: Alle gode Gange ere tre; i Lø af den midlertidige Bevillingsloov, der jo nu er forlænget ud over 1ste Juni, vilde en ny Finansloov hurtig være studt op, thi mit Standpunkt falder jo netop sammen med baade Landstingets og Regeringens principale Standpunkt. Der vilde altsaa under den angivne Forudsætning have været fuld Enighed mellem alle Lovgivningens Faktorer. Hvis jeg stemte mod det foreliggende Forslag vilde derfor ingen med nogen som helst Ret kunne bestynde mig for at misbruge min Minoritetsstilling til at foretage et Strid, som jeg vel vilde vogte mig for, hvis min Afstemning kunde faa nogen som helst Ind-

flydelse paa Udfaldet af Sagen. Naar jeg ikke desto mindre indskrænker mig til nu som i et tidligere Tilfælde, i 1891 ved Behandlingen af Alderdomsforsørgelsesloven, at undlade at afgive min Stemme, saa gør jeg det af Courtoisie over for Meningsfæller, fra hvem min Overbevisning nøder mig til i dette Tilfælde at tage Afstand, og jeg gør det med den udtrykkelige Erklæring, at hvis der var et Flertal, som delte min Anskuelse, saa vilde jeg stemme mod det foreliggende Forslag.

Ordføreren (C. Hage): Jeg skal paa den givne Foranledning udtale, at det sikkert er unødvendigt at sige, at dette Ting betragter den Finansloov, som her vedtages, ikke blot som antagelig, men som efter vor Evne fyldestgørende for hele den Kreds af Formaal, som Finansloven omfatter. Det ærede Medlem mener, at han, selv om han havde et Flertal med sig, roligt kunde stemme mod Finansloven, idet der derved kun vilde bevirkes, at vi saaldt tilbage paa den midlertidige Finansloov. Dette er for saa vidt rigtigt; men jeg indser ikke ret vel, at han derved i synderlig Grad vilde gavne de Formaal, han særlig har for Øje. Thi Følgen af, at vi fremdeles skulde leve paa en midlertidig Finansloov, vilde kun være den, at mange hundrede Tusinde Kroner, som nu ville kunne udgives til Militærvæsenet, da ikke vilde kunne udgives.

Wagner: Jeg maa vist have udtrykt mig mindre tydeligt, naar det ærede Medlem ytrer nogen Tvivl om, at jeg vilde gavne de Formaal, jeg ønsker at gavne, ved at stemme imod Finansloven i det tænkte Tilfælde, at jeg havde Majoritet for mine Ansuelser. Hvis det var Tilfældet, vilde der i Løbet af, jeg ved ikke om det blev en eller tre Dage, fremstaa en Finansloov, som indeholdt en Bevilling af de meget omtalte 200,000 Kr.; thi det har jo Landstinget tilstrækkelig tydeligt tilkendegivet, at det er dets principale Standpunkt, og vi have ganske vist ingen udtrykkelig Forsikring fra den høje Regering, men jeg er overbevist om, at ogsaa den vilde være enig med Folketinget og Landstinget dertil, og saaledes vilde jeg i overordentlig stor Hastighed netop naa, hvad jeg ønskede.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 74 Stemmer.